

سخنرانی حجت الاسلام والمسلمین فلاح مسؤول حوزه نمایندگی ولی فقیه

به مناسبت هفته عفاف و حجاب

موضوع: حجاب و عفاف در پوشش

* حجاب و عفاف در پوشش

در قرآن کریم، آیات فراوانی در مورد حجاب و عفاف آمده است که این آیات را می‌توان به سه بخش تقسیم کرد:

۱) حجاب و عفاف در پوشش

۲) حجاب و عفاف در رفتار

۳) حجاب و عفاف در گفتار

* حجاب و عفاف در پوشش بر اساس آیات قرآن کریم:

سوره نور آیه «۵۹»:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِلأَرْجُواحِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يَذْهِبُنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِبِهِنَ دَلِكَ أَذْهِيْ أَنْ يُعْرَفُنَ قَلَّا يُؤْدِيْنَ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
رَحِيمًا

ای پیامبر! به همسران و دختران و زنان مؤمنان بگو: «جلاببها» = روسربالهای بلند] خود را بر خوبیش فرو افکنند، این کار برای این که شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است؛ (و اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آنها سرزده توبه کنند) خداوند همواره آمرزند رحیم است.

نکات آیه «۵۹» احزاب:

- رعایت احکام الهی بر همه واجب است. (همسران و دختران پیامبر هم مانند سایرین موظف به رعایت احکام الهی می‌باشد و در خط مقدم رعایت احکام هستند)

- لباس، معرف و نشانگر شخصیت زن جهت تأمین امنیت ایشان می‌باشد. (لباس باید متناسب اندام زن باشد)
- لباس، مانع از نگاه بیمار دلان و مزاحمین عفت عمومی می‌شود.
- اسلام، مانع حضور زن با حفظ عفت عمومی در اجتماع نیست.
- سرچشم بسیاری از گناهان نوع لباس و پوشش می‌باشد.

سوره نور آیه «۳۱»:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَ وَيَخْفَطْنَ قُرُوجَهِنَ وَلَا يَبْدِيْنَ زِينَتَهِنَ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلَنِيَضْرِبَنَ بِخُمُرِهِنَ عَلَىٰ جَنِيبِهِنَ ۖ وَلَا يَبْدِيْنَ زِينَتَهِنَ إِلَّا لِبَعْوَتِهِنَ أَوْ آبَائِهِنَ أَوْ أَبْنَاءِ بَعْوَتِهِنَ أَوْ أَبْنَاءِهِنَ أَوْ إِخْوَانِهِنَ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَ أَوْ بَنِي أَخْوَاتِهِنَ أَوْ نِسَائِهِنَ أَوْ مَا مَلَكُتَ أَيْمَانَهِنَ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولَئِي الْإِرْتِهَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْطَّفَلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهِرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَنْسِرِبَنَ بِأَرْجَلِهِنَ لِيَعْلَمَ مَا يَحْفِيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَ ۖ وَتَوَبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أُتْهِيَ الْمُؤْمِنَاتُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و به زنان با ایمان بگو چشمهای خود را (از نگاه هوش آلود) فروگیرنده، و دامان خوبیش را حفظ کنند و زینت خود را -جز آن مقدار که نمایان است- آشکار ننمایند و (اطراف) روسربالهای خود را بر سینه خود افکنند (تا گردن و سینه با آن پوشانده شود)، و زینت خود را آشکار نسازند مگر برای شوهرانشان، یا پدرانشان، یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران خواهرانشان، یا زنان همکیششان، یا بردگانشان [=کنیزانشان]، یا افراد سفیه که تمایلی به زن ندارند، یا کودکانی که از امور جنسی مربوط به زنان آگاه نیستند؛ و هنگام راه رفتن پاهای خود را به زمین نزنند تا زینت پنهانیشان دانسته شود (و صدای خلخال که برپا دارند به گوش رسد). و همگی بسوی خدا بازگردید ای مؤمنان، تا رستگار شوید!

نکات آیه «۳۱» نور:

- زنان مؤمنه باید زینت خود را آشکار سازند. (مراد موضع زینت مانند مج دست، گردن و گوش می باشد)
- لازم نیست صورت و کف دست پوشانده شود و استثنای شده است.
- مراد از کلمه {بِخُمْرِهِنَّ} در این آیه روسربی است که سر و گردن باید با آن پوشانده شود.
- هنگام راه رفتن پاهای خود را بر زمین نکوبند تا زینت مخفی (خلحال) نمایان بشود.

* حجاب و عفاف در پوشش طبق سوره نور آیه «۳۱»:

- جلوه گری زنان در اجتماع ممنوع است (نه حضور زنان).
- پوشش صورت و کف دستها موجب عسر و عرج خواهد بود. از این رو، استثنای شده است (کف دست و صورت نیاز به پوشاندن نیست)
- حجاب زیر چادر یعنی مقنعه هم لازم است. (بِخُمْرِهِنَّ)
- هرگونه رفتاری که موجب جلب نظر نامحرم شود ممنوع (و حرام) دانسته شده است. (در هنگام راه رفتن پاهای خود را محکم بر زمین نزند)
- تمام محدودیت‌های زن مربوط به حضور زن در اجتماع است نه حضورش در خانه و در نزد همسر و بستگان سببی و نسبی.
- امر به حجاب مربوط به محیط اجتماع و اختلاط زن با نامحرم در جهت سلامت زنان و به نفع آنان می باشد.